

P7_TA(2012)0014

Kako preprečevati nastajanje živilskih odpadkov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2012 Kako preprečevati nastajanje živilskih odpadkov: strategije za učinkovitejšo živilsko verigo v EU (2011/2175(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 191 in 192 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z ohranjanjem, varstvom in izboljšanjem kakovosti zdravja ljudi in okolja,
- ob upoštevanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2010 o zeleni knjigi Komisije o ravnanju z biološkimi odpadki v Evropski uniji²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2010 z naslovom "Pošteni prihodki za kmete: bolje delujoča veriga preskrbe s hrano v Evropi"³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2011 o priznavanju kmetijstva kot strateškega sektorja v okviru prehranske varnosti⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. junija 2011 z naslovom "Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem"⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o bolj učinkovitem in poštenem maloprodajnem trgu⁶,
- ob upoštevanju pripravljalne študije o živilskih odpadkih v državah EU-27 – Generalni direktorat Evropske komisije za okolje (2010),
- ob upoštevanju študije FAO (2011) z naslovom "Svetovne izgube hrane in živilski odpadki",
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0430/2011),

A. ker se v Evropi vsako leto vedno več zdrave in užitne hrane – po nekaterih ocenah do 50 %

¹ UL L 312, 23.11.2008, str. 3.

² UL C 351 E, 2.12.2011, str. 48.

³ UL C 308 E, 20.10.2011, str. 22.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0006.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0297.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0307.

– izgubi vzdolž verige preskrbe s hrano, v nekaterih primerih vse do potrošnikov, in postane odpadek;

- B. ker po ocenah študije, ki jo je objavila Komisija, letno v 27 državah članicah nastane približno 89 milijonov ton živilskih odpadkov, oziroma 179 kg na prebivalca, tudi če so med posameznimi državami in sektorji velike razlike, pri tem pa kmetijski živilski odpadki in ulov rib, vrnjen v morje, sploh niso upoštevani; ker bo celotna količina živilskih odpadkov narasla na približno 126 milijonov ton (40-odstotno povečanje) do leta 2020, če ne bodo sprejete dodatne preventivne akcije ali ukrepi;
- C. ker v Evropski uniji še vedno živi 79 milijonov ljudi pod pragom revščine, z drugimi besedami več kot 15 % prebivalcev prejema dohodek, ki je nižji od 60 % povprečnega dohodka v državi njihovega stalnega prebivališča, od tega jih je 16 milijonov prejelo pomoč v hrani prek dobrodelnih organizacij,
- D. ker se zaradi skrb vzbujajočih podatkov, ki jih je objavila Organizacija za prehrano in kmetijstvo in po katerih je trenutno na svetu 925 milijonov ljudi, ki so na robu podhranjenosti, še bolj oddaljujejo obeti za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja, ki vključujejo zmanjšanje revščine in lakote do leta 2015 na polovico,
- E. ker iz študije, ki jo je opravila Organizacija za prehrano in kmetijstvo, izhaja, da bo povečanje števila svetovnega prebivalstva s sedem na devet milijard do leta 2050 zahtevalo najmanj 70-odstotno povečanje dobav hrane;
- F. ker se je svetovna proizvodnja žita povzpela z 824 milijonov ton leta 1960 na približno 2,2 milijardi ton leta 2010, vsako leto pa se poveča za 27 milijonov ton; ker bi, če se bo v kmetijski proizvodnji na svetovni ravni ta trend nadaljeval, do leta 2050 povečanje proizvodnje žita v primerjavi z danes zadostovalo za nahranitev svetovnega prebivalstva; ker bi medtem lahko, ker izgube po žetvi znašajo okoli 14 % celotne proizvodnje in ker je nadaljnjih 15 % izgubljenih med distribucijo in z gospodinjskimi odpadki, tri petine celotnega povečanja oskrbe, potrebnega do leta 2050, dobili že tako, da bi prenehali s tratenjem hrane;
- G. ker je zmanjševanje živilskih odpadkov pomemben uvodni korak v boju proti lakoti na svetu, v odzivanju na povečano povpraševanje, ki ga napoveduje Organizacija za prehrano in kmetijstvo, in v izboljšanje prehranjevalnih ravni prebivalstva;
- H. ker bi manj živilskih odpadkov prineslo učinkovitejšo rabo zemljišč, boljše upravljanje vodnih virov in pozitivne posledice za celoten kmetijski sektor po vsem svetu ter bi okrepilo boj proti podhranjenosti v državah v razvoju;
- I. ker živilski odpadki prinašajo posledice, ki niso le etične, gospodarske, družbene in prehranske, ampak tudi zdravstvene in okoljske, saj gore nezaužite hrane veliko prispevajo k globalnemu segrevanju, iz živilskih odpadkov pa izhaja metan, ki je kot toplogredni plin 21-krat močnejši od ogljikovega dioksida;
- J. ker potrošniki v državah v razvoju proizvedejo minimalno količino živilskih odpadkov; ker so kakršnikoli živilski odpadki v teh državah povečini posledica finančnih in tehničnih omejitev vzdolž celotne verige proizvodnje živil;
- K. ker v Evropi in Severni Ameriki v preteklih desetletjih, ko je bilo hrane na pretek, živilski

odpadki niso bili prednostna politika, zaradi česar se je njihova količina vzdolž živilske verige na splošno povečala; ker večina živilskih odpadkov v Evropi in Severni Ameriki nastane na ravni prodaje in potrošnje, medtem ko je v državah v razvoju glavni problem izgub na ravni proizvodnje, pobiranja pridelka, predelave in prevoza;

- L. ker se glede na nedavne študije z vsakim kilogramom proizvedenih živil v ozračje sprosti 4,5 kg CO₂; ker se v Evropi s približno 89 milijoni ton odpadne hrane proizvede 170 milijonov ton ekvivalenta CO₂ letno, in sicer 59 milijonov ton ekvivalenta CO₂ letno v živilski industriji, 78 z domačo porabo in 33 druge; ker je za proizvodnja 30 % hrane, ki se ne zaužije, treba uporabiti dodatnih 50 % vodnih virov za namakanje, pridelava kilograma govedine pa zahteva 5–10 ton vode;
- M. ker ogroženost prehranske varnosti spremlja zrcalna podoba težav bogatega sveta, kot so debelost, bolezni srca in ožilja ter rakava obolenja, ki so posledica prehrane s previsoko vsebnostjo maščob in beljakovin, kar pomeni, da je število čezmerno prehranjenega prebivalstva na svetu enako številu podhranjenega in nezadostno prehranjenega prebivalstva;
- N. ker je vse večje usihanje proizvodnih dejavnikov v protislovju s potrebo po povečanju dobave hrane v EU;
- O. ker ima lahko podpora, ki jo države v razvoju prejemajo za izboljšanje učinkovitosti svojih verig preskrbe s hrano, pozitiven učinek ne le neposredno na lokalno gospodarstvo in na trajnostni razvoj teh območij, ampak posredno tudi na ravnotežje v svetovni trgovini s kmetijskimi proizvodi ter na prerazporeditev naravnih virov;
- P. ker sta izmenjava dobrih praks na evropski in mednarodni ravni ter tudi pomoč državam v razvoju zelo pomembni v boju proti živilskim odpadkom po svetu;
- Q. ker čedalje več držav članic daje pobude za ozaveščanje javnosti o vzrokih in posledicah živilskih odpadkov, načinih za njihovo zmanjšanje ter spodbujanju znanstvene in državljanske kulture, usmerjene k načelom trajnosti in solidarnosti;
- R. ker se živilski odpadki pojavljajo vzdolž celotne verige preskrbe s hrano – na stopnjah kmetijske pridelave, skladiščenja, predelave, distribucije, upravljanja in potrošnje;
- S. ker so za prehransko varnost v prvi vrsti odgovorni akterji v verigi preskrbe s hrano in ker je treba živilske odpadke, ki se jim je mogoče izogniti, obravnavati kjerkoli je to mogoče;
- T. ker nekatere države članice prepovedujejo, da se hrana prodaja pod stroškovno ceno, in s tem jemljejo trgovcem na drobno priložnost, da prodajo potrošnikom neprodano svežo hrano ceneje proti koncu dneva, ter tako dodatno prispevajo k odpadkom v živilski verigi;
- U. ker je bilo z nedavno sprejeto uredbo o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom pojasnjeno, da živila z oznako "uporabiti do datuma" niso več varna za uživanje po preteku tega datuma;
- V. ker si forum na visoki ravni za izboljšanje delovanja verige preskrbe s hrano in evropska okrogla miza za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo prizadevata za izboljšanje učinkovitosti in trajnosti vzdolž celotne živilske verige;

1. meni, da je prehranska varnost temeljna človekova pravica, ki se uresničuje prek razpoložljivosti, dostopnosti, uporabe in časovne stabilnosti zdravih, zadostnih, primernih in hranljivih živil; poudarja, da je proizvodnja hrane po svetu odvisna od številnih dejavnikov, vključno z omejeno zalogo naravnih virov glede na naraščajoče število svetovnega prebivalstva in omejenim dostopom do hrane za najbolj ranljive sloje;
2. poziva Svet, Komisijo, države članice in udeležence v verigi preskrbe s hrano, naj prednostno rešijo problem živilskih odpadkov vzdolž celotne verige preskrbe s hrano ter njene porabe in naj pripravijo smernice in načine podpore za izboljšanje učinkovitosti verige preskrbe s hrano od sektorja do sektorja ter naj to prednostno obravnavajo na dnevnem redu evropske politike; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj obvešča o tekočem delu tako na forumu na visoki ravni za izboljšanje delovanja verige preskrbe s hrano kot tudi na evropski okrogli mizi za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo, tudi glede priporočil o ravnanju z živilskimi odpadki;
3. je zaskrbljen nad tem, da se vsak dan velike količine hrane, ki je popolnoma užitna, vrže stran in da živilski odpadki povzročajo okoljske in etične težave ter gospodarske in socialne stroške, ki pomenijo izzive na notranjem trgu, tako za podjetja kot za potrošnike; zato poziva Komisijo, naj preuči vzroke in posledice tega, da se v Evropi na leto odvrže, zavrže in predela približno 50 % proizvedene hrane, in naj zagotovi, da bo to vključevalo natančno analizo odpadkov ter presojo gospodarskih, okoljskih, prehranskih in socialnih vplivov; prav tako Komisijo poziva k pripravi praktičnih ukrepov za razpolovitev živilskih odpadkov do leta 2025 in hkrati za preprečitev nastajanja bioloških odpadkov;
4. poudarja, da so vzroki za nastanek živilskih odpadkov številni: prekomerna proizvodnja, napačna določitev ciljne skupine potrošnikov (neprikladna velikost ali oblika proizvoda), poslabšanje izdelka ali njegove embalaže, pravila trženja (problematičen videz ali pomanjkljiva embalaža) in neustrezne strategije upravljanja zalog ali trženja;
5. poziva Komisijo, naj oceni učinek prisilne politike glede ravnanja z odpadki za nastajanje živilskih odpadkov; poziva k sprejetju politike izvrševanja na področju ravnanja z odpadki vzdolž celotne verige preskrbe s hrano ob uporabi načela "onesnaževalec plača";
6. meni, da je treba, če želimo kar se da zmanjšati količino živilskih odpadkov, vključiti vse udeležence v verigi preskrbe s hrano in se usmeriti na raznolike vzroke za odpadke od sektorja do sektorja; zato poziva Komisijo, naj preuči celotno živilsko verigo, da bo ugotovila, v katerem živilskem sektorju nastane največ živilskih odpadkov in s katerimi rešitvami je mogoče preprečiti njihov nastanek;
7. poziva Komisijo, naj sodeluje z Organizacijo Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, da se opredelijo skupne smernice pri zmanjševanju živilskih odpadkov na svetovni ravni;
8. ugotavlja, da je treba vprašanje živilskih odpadkov obravnavati z vidika učinkovitosti virov in poziva Komisijo, naj v okviru vodilne pobude "Evropa, gospodarna z viri" oblikuje posebne pobude za živilske odpadke, da bi temu vprašanju zagotovila enako pozornost in ozaveščanje kot vprašanju energetske učinkovitosti, saj sta enako pomembni za okolje in za našo prihodnost;
9. poziva Komisijo, naj v okviru ciljev za preprečevanje nastajanja odpadkov, ki jih morajo države članice doseči do leta 2014, oblikuje tudi posebne cilje za preprečevanje nastajanja živilskih odpadkov v skladu s priporočilom iz okvirne direktive o odpadkih iz leta 2008;

10. meni, da je treba nujno zmanjšati živilske odpadke vzdolž celotne prehranske verige, od kmetije do potrošnikove mize; vztraja pri potrebi po sprejetju usklajene strategije, ki ji bodo sledila konkretna dejanja na evropski in nacionalni ravni, vključno z izmenjavo najboljših praks, da se izboljša usklajevanje med državami članicami in s tem prepreči nastajanje živilskih odpadkov ter se izboljša učinkovitost verige preskrbe s hrano; meni, da je to mogoče doseči s spodbujanjem neposrednih odnosov med proizvajalci in potrošniki ter s skrajšanjem verige preskrbe s hrano, pa tudi s pozivom vsem zainteresiranim stranem k večji delitvi odgovornosti in s spodbujanjem k boljšemu usklajevanju, da bi dodatno izboljšali logistiko, prevoz, upravljanje z zalogami in pakiranje;
11. poziva Komisijo, države članice in zainteresirane strani, naj si izmenjujejo dobro prakso, združujejo znanje, pridobljeno v okviru ustreznih razprav in izmenjav mnenj, na primer v forumu trgovcev na drobno EU o trajnosti, okrogli mizi EU o trajnostni potrošnji in proizvodnji hrane, forumu na visoki ravni za izboljšanje delovanja verige preskrbe s hrano, neuradni mreži držav članic "prijatelji trajnostne hrane", forumu o potrošniškem blagu itd.
12. poziva Komisijo, naj pri oblikovanju razvojnih politik podpre ukrepe za zmanjšanje odpadkov vzdolž celotne verige preskrbe s hrano v državah v razvoju, kjer so načini proizvodnje, obdelava po spravi pridelka, infrastruktura in procesi predelave in embaliranja problematični in neprimerni; predlaga, da se spodbudi posodabljanje te kmetijske opreme in infrastrukture, da bi zmanjšali izgube po žetvi in podaljšali rok uporabe hrane; nadalje meni, da bi z izboljšanjem učinkovitosti verige preskrbe s hrano lahko pomagali zadevnim državam doseči prehransko samozadostnost;
13. poziva k boljšemu usmerjanju podpore EU za razdeljevanje prehrabnih proizvodov najbolj ogroženim osebam v Uniji, pomoči Unije za dobavo mleka in mlečnih izdelkov šolarjem ter programa za spodbujanje uživanja sadja v šolah, da bi preprečili živilske odpadke;
14. ugotavlja, da obstaja zmeda pri razumevanju izrazov "živilski odpadki" in "biološki odpadki"; meni, da je splošno sprejeto, da "živilski odpadki" pomenijo vsa živila, ki se iz verige preskrbe s hrano izločajo iz gospodarskih ali estetskih razlogov ali zaradi bližnje zapadlosti roka uporabe, so pa še popolnoma užitni in bi jih bilo mogoče nameniti za prehrano ljudi, in ki se izločijo in odstranijo, ker ni alternativne uporabe, kar prinaša negativne zunanje učinke z vidika okolja, gospodarskih stroškov in manjšega zaslužka podjetij;
15. ugotavlja, da v Evropi opredelitev živilskih odpadkov ni usklajena; zato poziva Komisijo, naj oblikuje zakonodajni predlog za opredelitev tipologije "živilskih odpadkov" in naj v tem kontekstu oblikuje ločeno opredelitev ostankov hrane za biogoriva ali biološke odpadke, ki so ločeni od navadnih živilskih odpadkov, saj so ponovno uporabljeni v energetske namene;
16. meni, da morajo vse države članice omogočiti trgovcem na drobno, da znatno znižajo cene sveže hrane, tudi pod stroškovno ceno, ko se bliža iztek roka prodaje, da bi zmanjšali količino zavržene neprodane hrane in omogočili potrošnikom z nižjim dohodkom nakup visoko kakovostne hrane po ugodnejših cenah;
17. želi poudariti, da je kmetijstvo zaradi svojih značilnosti gospodarno z viri in lahko opravlja pomembno, pionirsko delo v boju proti nastajanju živilskih odpadkov; zato Komisijo poziva, naj v ta namen naslednje zakonodajne predloge za kmetijstvo, trgovino in distribucijo živilskih izdelkov vključi ambiciozne ukrepe; upa na skupne ukrepe v obliki

vlaganja v raziskave, znanost, tehnologijo, izobraževanje in inovacije v kmetijstvu, da se zmanjšajo živilski odpadki in hkrati potrošniki spodbudijo k odgovornejšemu in bolj premišljenemu ravnanju pri preprečevanju nastajanja živilskih odpadkov ter izobrazijo zanj;

18. meni, da zaradi zahtev po kakovosti glede videza, ki določajo velikost in obliko, zlasti svežega sadja in zelenjave, ne glede na to, ali jih nalaga evropska oziroma nacionalna zakonodaja ali notranja pravila podjetja, veliko hrane po nepotrebem zavržemo, kar povečuje količino živilskih odpadkov; poziva zainteresirane strani, naj prepoznajo in pojasnijo hranilno vrednost kmetijskih proizvodov, ki so nepopolne velikosti ali oblike, da bi zmanjšali količino zavrženih proizvodov;
19. poziva Komisijo, naj oblikuje smernice za izvajanje člena 5 okvirne direktive o odpadkih (2008/98/ES), ki opredeljuje stranske proizvode, glede na to, da bi lahko pomanjkanje pravne jasnosti v zakonodaji EU pri razlikovanju med odpadki in neodpadki ogrozilo učinkovito rabo stranskih proizvodov;
20. poziva Komisijo, države članice, predelovalce in trgovce na drobno, naj pripravijo smernice za obravnavanje živilskih odpadkov, ki se jim je moč izogniti, ter naj vzpostavijo gospodarnejšo rabo virov v svojem delu verige preskrbe s hrano in si nenehno prizadevajo za izboljšanje predelave, pakiranja in prevoza, da bi zmanjšali nepotrebne živilske odpadke;
21. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo izmenjavo najboljših praks in kampanje za osveščanje javnosti o vrednosti hrane in kmetijskih proizvodov, vzrokih in posledicah nastajanja živilskih odpadkov in načinih za njihovo zmanjšanje ter s tem okrepijo znanstveno in splošno kulturo, usmerjeno k načeloma trajnosti in solidarnosti; poziva države članice, naj spodbujajo uvajanje izobraževalnih predmetov o prehrani na vseh ravneh izobraževanja, tudi na visokih šolah, kjer bi na primer razložili, kako je treba hrano shranjevati, kuhati in odvreči, in s tem spodbujali boljše ravnanje; vztraja na pomenu vloge, ki jo imajo poleg trgovcev na drobno in medijev lokalni organi in občinska podjetja pri obveščanju občanov in zagotavljanju podpore na področju preprečevanja in zmanjševanja živilskih odpadkov;
22. odobrava pobude, ki so jih že pripravili v več državah članicah in ki so usmerjene v uporabo neprodanih in vzdolž celotne verige preskrbe s hrano zavrženih proizvodov na lokalni ravni z namenom porazdelitve med skupine državljanov pod pragom minimalnega dohodka z manjšo kupno močjo; poudarja pomen izmenjave s tem povezanih dobrih praks med državami članicami kot tudi pobud na lokalni ravni; pri tem poudarja dragoceni prispevek prostovoljcev pri razvrščanju in distribuciji teh izdelkov ter specializiranih podjetij, ki razvijajo sisteme in dejavnosti za preprečevanje nastajanja odpadkov;
23. poziva trgovce na drobno, naj sodelujejo v programih razdeljevanja hrane državljanom z manjšo kupno močjo in izvajajo ukrepe, ki bodo omogočili znižanje cen izdelkov, ki se jim izteka rok uporabe;
24. pozdravlja delo specializiranih podjetij in partnerstev iz javnega in zasebnega sektorja, akademskega okolja ter raznih združenj, ki na evropski ravni razvijajo in izvajajo usklajene programe dejavnosti za preprečevanje nastajanja živilskih odpadkov;
25. meni, da bi naložbe v metode za zmanjšanje količin živilskih odpadkov lahko zmanjšale izgube, ki jih imajo agroživilska podjetja, in s tem znižale cene hrane ter tako morda izboljšale dostop do hrane za revnejše skupine prebivalstva; poziva Komisijo, naj določi

instrumente in ukrepe za spodbujanje sodelovanja agroživilskih podjetij, trgov na debelo, trgovin, distribucijskih verig, javnih in zasebnih obratov za prehrano, restavracij, javnih uprav in nevladnih organizacij pri preprečevanju nastanka odpadkov; spodbuja uporabo interneta in novih tehnologij v ta namen; v zvezi s tem opozarja, da je pomembno ustanoviti skupnost znanja in inovacij za hrano, ki se bo med drugim osredotočala na preprečevanje živilskih odpadkov; poziva Komisijo, naj od agroživilskega sektorja in udeleženih strani zahteva, da prevzamejo svoj delež odgovornosti pri težavi živilskih odpadkov, predvsem z zagotavljanjem porcij različnih velikosti ter ocenijo koristi večje izbire nepakiranih živilskih proizvodov in bolj upoštevajo enočlanska gospodinjstva, da bi zmanjšali količino živilskih odpadkov in s tem ogljični odtis potrošnikov;

26. poziva države članice, naj uvedejo ekonomske spodbude za zmanjšanje živilskih odpadkov;
27. poudarja, da so emisije toplogrednih plinov, ki so nastale pri proizvodnji, pakiranju in prevozu živil, ki se nato zavržejo, nepotrebne dodatne emisije; ugotavlja, da je za lajšanje posledic podnebnih sprememb odločilno, da se izboljša učinkovitost verige preskrbe s hrano, tako da se preprečijo živilski odpadki in da užitna hrana ne bo več končala v smeteh;
28. poziva Komisijo, naj oceni morebitne spremembe pravil, ki urejajo javne razpise za službe za pripravo in dostavo hrane ter gostinske storitve, da se ob izpolnitvi vseh drugih pogojev pri oddaji del dalo prednost tistim podjetjem, ki zagotavljajo brezplačno razdeljevanje nerazdeljenih (neprodanih) izdelkov med skupine prebivalcev z majhno kupno močjo in ki spodbujajo konkretne ukrepe za zmanjševanje odpadkov na predhodnih stopnjah v verigi, na primer tako, da dajejo prednost kmetijskim in živilskim proizvodom, proizvedenim čim bliže kraju potrošnje;
29. poziva Komisijo, naj bo zgled za druge in obravnava vprašanje živilskih odpadkov znotraj samih institucij EU ter nemudoma sprejme potrebne ukrepe, ki so potrebni za zmanjšanje posebej velike količine hrane, ki se dnevno zavrže v menzah različnih institucij EU;
30. poziva Komisijo, naj oceni in spodbuja ukrepe, usmerjene v zmanjševanje živilskih odpadkov na predhodnih stopnjah verige, kot je etiketa z dvojnimi rokomi (prodaje in uporabe) in prodaja s popustom za izdelke tik pred zapadlostjo roka uporabe ali poškodovanih izdelkov; ugotavlja, da imata lahko optimizacija in učinkovito pakiranje hrane pomembno vlogo pri preprečevanju nastajanja živilskih odpadkov z zmanjšanjem skupnega vpliva proizvodov na okolje, med drugim z ekološkim industrijskim oblikovanjem, ki vključuje ukrepe, kot so različne velikosti porcij, da bi potrošnikom pomagali pri nakupu ustrezne količine in bi jih odvrčali od prekomerne rabe virov, z nasveti o shranjevanju in rabi proizvodov in s pakiranjem, ki bi podaljšalo trajanje izdelkov in jih ohranilo sveže, ter z zagotavljanjem, da so pri pakiranju in shranjevanju živil uporabljeni ustrezni materiali, ki ne ogrožajo zdravja ali trajanja izdelkov;
31. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami pripravi priporočila o temperaturi hladilnikov, ker zaradi neoptimalne in neprimerne temperature hrana dokazano predčasno postane neužitna, kar povzroča nepotrebne odpadke; poudarja, da bi z uskladitvijo temperatur vzdolž celotne verige preskrbe s hrano izboljšali shranjevanje proizvodov in zmanjšali količino živilskih odpadkov pri proizvodih, ki se prevažajo in prodajajo čez mejo;
32. opozarja na izide raziskave, ki jo je opravila Komisija (Krepitev moči potrošnikov v EU (Consumer Empowerment in the EU) – SEC(2011)0469), ki kažejo, da 18 % anketiranih evropskih državljanov ne razume navedbe "uporabno najmanj do"; zato poziva Komisijo in

države članice, naj pojasnijo pomen datumskih oznak (uporabno najmanj do, rok uporabnosti, uporabiti do), da bi zmanjšali negotovost potrošnikov glede užitnosti živil in v javnosti razširili točne informacije, in sicer da bi bilo razumljivo, da najkrajši rok trajanja "uporabno najmanj do" zadeva kakovost, "uporabiti do" pa varnost, s tem pa bi potrošnikom pomagali pri ozaveščeni izbiri; poziva Komisijo, naj izda uporabnikom prijazen priročnik o uporabi živil blizu izteka roka trajanja za donacije in živalsko krmo, in sicer ob zagotavljanju varnosti hrane, pri čemer naj upošteva dobro prakso v živilski verigi, da bi se na primer ponudba in povpraševanje hitreje in učinkoviteje usklajevala;

33. poziva države članice k spodbujanju in podpiranju pobud, usmerjenih v trajnostno proizvodnjo v majhnem in srednjem obsegu, povezano z lokalnim in regionalnim trgom ter porabo; priznava, da so lokalni trgi z vidika okolja trajnostni in da prispevajo k stabilnosti v primarnem sektorju; poziva, naj bodoča skupna kmetijska politika zagotavlja potrebna finančna sredstva za spodbujanje stabilnosti v primarnem sektorju, na primer prek neposredne prodaje in lokalnih trgov ter z vsemi ukrepi za spodbujanje kratkih ali ničelnih razdalj v prehranski verigi;
34. poziva države članice, naj zagotovijo, da lahko majhni lokalni proizvajalci in lokalne skupine proizvajalcev sodelujejo v postopkih javnih naročil za izvajanje posebnih programov, ki spodbujajo zlasti uživanje sadja in mlečnih izdelkov v šolah;
35. spodbuja Svet in Komisijo, naj leto 2014 razglasita za evropsko leto boja proti nastajanju živilskih odpadkov kot pomembno pobudo za obveščanje in osveščanje evropskih državljanov in usmerita pozornost nacionalnih vlad v to pomembno temo zaradi dodelitve ustreznih finančnih sredstev za izzive, s katerimi se bo treba soočiti v bližnji prihodnosti;
36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.